Καταστροφή της γλώσσας του Ευαγγελίου (Χαράλαμπος Π. Παπαδάτος, Γλωσσολόγος - Συγγραφεύς)

Date : 7 Μαΐου, 2006

Άκουσα προσφάτως στη θεία λειτουργία την παραβολή του σπορέως στο Ευαγγέλιο, μεταφρασμένη στη λεγομένη «δημοτική» και οργίσθηκα. Ένα από τα μεγαλύτερα γλωσσικά εγκαλλωπίσματα στον λόγο του Ιησού Χριστού εγκληματικώς κατεστραμμένο στη μετάφρασι!
Στον Αρχιερέα της Εκκλησίας της Ελλάδος, ο οποίος άνοιξε τις πύλες στην εισβολή της δημοτικής, επισημαίνω ότι: Ο Χριστός, για να καταστήσει εμφατικότερον και ευμνημόνευτον τον λόγο του, λογοπαικτούσε με θαυμαστήν τέχνη. Όπως λ.χ. «Πέ-τρ-ος» ει και επί την «πέ-τρ-αν» ταύτην οικοδομήσω μου την εκκλησίαν. Ιδιαίτερα χρησιμοποιούσε την παρήχησι, έξοχο δείγμα της οποίας μας δίδει στην παραβολή του σπορέως.
Παρήχησι είναι -εξηγώ- η διαδοχική επανάληψι του ιδίου φθόγγου ή συλλαβών με ιδίους φθόγγους στις λέξεις προτάσεως. Σύνηθες τούτο στον αρχαίο ελληνικόν λόγο: «Τυφλός τα τ' ώτα τον τε νουν τα τ' όμματ' ει» (παρήχησι του «ταυ», Σοφοκλής), αλλά και στον νεοελληνικό λόγο: «Χά-ρ-ε χα-ρ-ά που μου 'φε-ρ-ες...» (παρήχησι του «ρ»). Επίσης στην εκκλησιαστική υμνολογία: «Χαί-ρ-ε δι' ης η χα-ρ-ά εκλάμψη, χαί-ρ-ε δι' ης η χα-ρ-ά εκλείψη». Η παρήχησι δίδει έμφασι στα αισθήματα του ομιλούντος.
Στην παραβολή του σπορέως δημιουργείται υπέροχη παρήχησι με τους φθόγγους «σπ» και «ρ» των λέξεων και του «τ» του άρθρου. «Εξήλθεν ο -σπ-εί-ρ-ων -τ-ου -σπ-εί-ρ-αι -τ-ον -σπ-ό-ρ-ον αυτού και εν -τ-ω -σπ-εί-ρ-ειν...». Αλλά στη μετάφρασι -συμφορά!- εκδιώχθηκε ο σπείρων και αντικαταστάθηκε με τον «γεωργόν» (υπάρχει α-γράμματος Έλλην που να μη καταλαβαίνη, τι σημαίνει η λέξι «σπείρων»;), πετάχθηκε το άρθρο του ονοματικού απαρεμφάτου και αντικαταστάθηκε με συνδέσμους! Που «έδυ το καλ-λος» του θείου λόγου;
Διαμαρτυρόμενος διαβοώ:
Πρώτον, προς τι η διαμαρτάνουσα, γελοιωδώς έκτροπη και μάλιστα ανάπηρη μετάφρασι, λοιπόν, ακόμη περισσότερο αφού ούτε καν δύναται να προσεγγίση τους όρους και τα σχήματα μυστικισμού και υπερβατισμού που κυριαρχούν στη γλώσσα της θρησκείας; Όπως λ.χ. στο Ευαγγέλιο του Ιωάννου: «Εν αρχή ην ο "λόγος" και ο "λόγος" ην προς τον Θεόν...» Τα ευαγγελικά κείμενα δεν είναι πολιτικά «μανιφέστα» ούτε, κομματικές διακηρύξεις για να χρειάζονται να «γίνονται λιανά»! Δεύτερον; εγώ ο Ελλην, ο χριστιανοποιός της Ευρώπης, είμαι γόνος Γαλατορωμαίων, Κελτονορμανδοαγγλοσαξώνων ή Γοτθοτευτόνων, για να ακούω το Ευαγγέλιο στη μετάφρασι, αντιστοίχως, του Λουί Σεγκόν, του Κινγκ Τζέιμς ή του Λουθήρου; Σ' αυτούς τους λαούς η μετάφραση του Ευαγγελίου προ μόλις πεντακοσίων ετών

απετέλεσε την απαρχή καλλιέργειας των εθνικών γλωσσών των. Η δική μου εθνική γλώσσα είχε αναδειχθεί στη μεγίστη τελειότητά της πολλούς αιώνες προ της γεννήσεως του Χριστού!
Τρίτον, είναι ψευδαίσθηση ο ισχυρισμός του Αρχιεπισκόπου ότι οι Έλληνες όταν μάθουν συστηματικά αρχαία ελληνικά (... ότε τα ζώα φωνήεντα έσονται!..) τότε δεν θα χρειάζονται οι μεταφράσεις. Αλλά οι Έλληνες «δεν θα μάθουν» ποτέ αρχαιοελληνικά, διότι μισούν αυτήν τη γλώσσα. Τους έμαθαν να τη μισούν και ενστάλαξαν στην ψυχή των δηλητήριο κατ' αυτής οι δογματικοί δημοτικιστές, οι πολιτικοί λαοπλάνοι και καθοδηγητές, οι ξυλοσχίστες της γλωσσικής μεταρρυθμίσεως και οι κοινωνικοί ανατροπείς! Μόνοι οι Εβραίοι ανέστησαν και ομιλούν την αρχαία γλώσσα των. Μακριά, λοιπόν, οι φυλλάδες των μεταφραστών από το θείο λόγο!

(Πηγή: 'ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ' 5-12-2004)